

حقوق تطبیقی

مصونیت قضائی

در حقوق جزائی فرانسه

ارتباطی بدعوی نداشته.

۲۶ - تشخیص جنبه توهین آور قضیه

دادرس نباید راجع به مسائلی که توهین آور تلقی شده است اظهار عقیده بکند. برای اینکه قضیه جنبه توهین آمیز داشته است بنماید مسئله اینکه آیا قضیه توهین آمیز است یا خیر با وجود اینکه ذکر شده است که خارج از موضوع مطروحه در دادگاه بوده موضوعی است که در موانع رسیدگی به توهین مزبور بایستی این تشخیص را داد و این مسئله راجع است به ارکان تشکیل دهنده گناه که قاضی جزائی مربوطه این تشخیص را خواهد داد و دادرسی مینماید.

۳ - محفوظ نشدن موارد توهین آور

در پرونده

۲۷ شخص ذینفع

محفوظ نشدن موارد توهین آور در پرونده باعث آن میشود که نه دادستان و نه شخص ذینفع بتوانند اقامه دعوی نمایند بنا براین شخصی که با او اهانت وارد شده است و غفلت کرده است از دادرس تقاضا کند مراتب را محفوظ بدارد و بنا آنکه تقاضایش وازده شده است نمیتواند نه از طریق شکایت مستقیم بدادگاه جزا و نه بوسیله دادسرا احقاق حق خود را بنماید البته مواردیکه اظهارات توهین آمیز محفوظ نشده است در ردیف آنست که محفوظ شده باشد لیکن بطریق ناقص عمل انجام گرفته باشد.

۲۲ - مسائلی که مربوط بموضوع نباشد

برای اینکه ماده ۴۱ اجرا شود بایستی مسائلی که توهین آور است مربوط بموضوع مطروحه در دادگاه نباشد باین معنی که برای اثبات اظهارات و مدافعات نباشد و مربوط بقضایای خارج از مدافعه بوده باشد.

۲۳ - درخواست مستندات توهین آور

مستندات ضرور داده نمیشود مگر آنکه صریحاً بوسیله دادستان یا یکی از طرفین و یا اشخاص ثالث تقاضا شده باشد این درخواست بایستی از دادرسی بشود که کار نرد او مطرح بوده است و بایستی قبل از آنکه از کار فارغ شود و رسیدگی خاتمه یابد این تقاضا را بنماید دادگاه میتواند تقاضا را قبول یارد نماید و این مسئله بنابر اختیاری است که دادگاه داراست.

۲۴ - تصریح موارد توهین آمیز

کافی نیست که دادگاه فقط موارد توهین آمیز را ضبط نموده بلکه لازم است که دادرس موارد استفاده و توهین آمیز را تصریح کند تا شخص متضرر بتواند با مستند تصریحی که راجع بموارد توهین آور شده است اقامه دعوی نماید.

۲۵ - قید اینکه توهین راجع بمسائل خارجی

بوده است

دادگاهی که نکات توهین آمیز را محفوظ میدارد بایستی قید کند که توهین مربوط بمسائل خارجی بوده است و

در جلسه یا نوشتجاتیکه بدادگاه تقدیم شده لازم نیست منتظر خاتمه جلسه برای اقامه دعوی باشند بلکه می توانند زودتر هم اقامه دعوی نمایند.

ش . امیر علائی

۲۸ - اشخاص ثالث

از ماده ۴۱ چنین نتیجه میشود که اشخاص ثالث که مدعی هستند بآنها توهین واردآمده یعنی در نتیجه مذاکرات

مصونیت پارلمانی

در حقوق جزائی فرانسه

بدادستانها قدغن کرده است که بدون اجازه وزارتخانه اقدام بتعقیب ننمایند و فوراً مراتب را باطلاع وزارتخانه برسانند و اجازه کسب نمایند (بخشنامه ۱۰ سپتامبر ۱۹۰۳)

۴- تقاضای اجازه تعقیب

اجازه پارلمان از لوازم ضروری تعقیب وکیل است بنابراین هر عمل تعقیمی که بدون اجازه پارلمان صورت بگیرد از درجه اعتبار ساقط است مثلاً عمل احضار وکیل در دادگاه اثر قضائی ندارد.

تقاضای اجازه تعقیب بوسیله دادستان استان تنظیم و تهیه میشود و بنا بر درخواست و شکایت شخص متضرر از گناه و تقاضای مزبور بصورت درخواست بر رئیس مجلس یا رئیس مجلس سنا تسلیم میگردد و این تقاضانامه بوسیله وزیر دادگستری فرستاده میشود.

۵ - ضمانت اجرائی تعقیب و کلاء مجلس بدون اجازه

ضمانت اجرائی این قاعده یعنی قاعده غیر قابل تعقیب بودن و کلاء مجلس بدون اجازه پارلمان در ماده ۲۱ قانون کیفر همگانی تصریح شده است و آن عبارت از حریمیت از حقوق مدنی است هر ضابط دادگستری هر دادستان استان یا دادستان شهرستان یا دادیار یا دادرسی که قرار یا دادنامه را صادر نموده و امضا کند و مربوط بتعقیب شخصی یا متمم ساختن یکی از اعضاء پارلمان باشد بدون اینکه طبق قانون اجازه قبلی تحصیل شده باشد. در غیر موارد گناه مشهود بمحروریت از حقوق مدنی محکوم خواهد شد.

ش . امیر علائی

قسمت اول

غیر قابل تعقیب بودن و کلاء مجلس

۱ - اصل

طبق ماده ۱۴ قانون ۱۶ ژوئیه ۱۸۷۵ هیچ عضو پارلمان را نمیتوان جزاً تعقیب نمود مگر با اجازه مجلس مگر در موارد گناه مشهود اگر مجلس درخواست کند تعقیب و توقیف اعضاء پارلمان در مدتی که جلسه مجلس دائر است ممکن نیست مصونیتی که باعضاء مجلس عطا شده است مربوط بنظم همگانی میباشد باید متذکر بود که مسئله مصونیت پارلمانی مربوط بتمام مسائل جنائی و بزه میگردد و راجع بامور خلافی نیست و همچنین مربوط بمسائل حقوقی نمیشود بنا بر این از نظر مسئولیت حقوقی و خسارات ناشیه از گناه دادگاه میتواند عضو پارلمانرا احضار کند.

۲ - موقعی که از ان موقع و کلاء مجلس از این حق

بهره مند میگردند

از روزیکه اعتبارنامه و کلاء بتصویب رسید از این حق استفاده میکنند نه از روزیکه انتخاب شده اند.

۳ - گناه مشهود

از جمله ماده ۱۴ قانون ۱۶ ژوئیه ۱۸۷۵ چنین نتیجه میشود که در موارد گناه مشهود میتوان عضو پارلمانرا تعقیب نمود حتی در موقع جلسه اما بدیهی است که اگر مجلس تقاضا کند فوراً تعقیب معاق میماند و وزارت دادگستری